

Plutselig var temaet et helt

Det 12. Dyrøyseminaret i rekka fant sted denne uka. Det startet i 1998, og annet hvert år har kloke hoder lagt hjernecellene i bløtt for å finne gode løsninger på noe av det mest krevende som finnes i dette rare landet; En god og velfungerende distriktpolitikk, som gjør at vi kan bo og leve våre liv med kvalitet, uansett hvor man velger å slå seg ned.

Nå vet ikke jeg hvor mye av æra Dyrøyseminaret har, men det er ingen tvil om at det har blitt skapt en hel haug med arbeidsplasser i distrikts-Norge siden Dyrøyseminaret så dagens lys. For nettopp det har hele tiden vært fokus på de annet hvert årlige treffpunktene i Nordavindshagen i Brøstadbotn: Hvordan skape arbeidsplasser i distriktene, som igjen kan føre til at avfolkning og en skremmende «aldringsprosess» kan stoppe opp og kanskje reverseres. Som årene har gått har det stadig blitt snakket mer og mer om «bolyst» og «urbane verdier» i distriktene. Men nå: Plutselig har kjernen i distrikts-politikken blitt en helt annen.

●● Vi må tenke og snakke positivt om stedet og regionen vi kommer fra. Bare slik kan vi skape et godt omdømme for Midt-Troms og Nord-Norge

Nå er det rekruttering som gjelder. Rekruttering av kvalifisert arbeidskraft, både i det private næringsliv og i det offentlige, ikke minst helsevesenet. Med andre ord, som Dyrøy-ordfører og sentral aktør i det tradisjonsrike seminaret, Marit Alvig Espenes, klokt påpekte i sin åpningstale: «Vi er blitt gode til å skape arbeidsplasser i distriktene — det har vi virkelig vist. Nå handler det om å skaffe rett kompetanse til disse jobbene. Vi er for få i dette landet».

Jeg skynder meg å tilføye: ... og vi mangler boliger i hundretalls bare i Midt-Troms til de som ønsker å komme hit og bidra i lokalsamfunnene. Selvsagt mangler også annen såkalt infrastruktur — kvaliteten på veiene våre, for eksempel, iblandet en dæsj «urbane verdier». Det er her utfordringen nå ligger. Arbeidsplasser har vi nok av, arbeidsledighet eksisterer knapt i Norge. Og vi trenger hjelp fra utlandet — uten arbeidsinnvandring er vi sjanseløse —både til å holde samfunnsmaskineriet i drift og til å fylle alle de kompetanse-arbeidsplassene som nå popper opp og skal fylles.

Jeg har før skrevet om Mo i Rana. Jeg var der i vår sammen med en knippe nordnorske redaktører, og det var en slags sjokkartet opplevelse. Med både positivt og negativt fortegn. Det positive er at industribyen Mo i Rana har reist seg

fra knestående etter å ha hvilt i flere tiår på etableringen av Norsk Jernverk etter 2. verdenskrig — et politisk grep for å gjøre Norge mer selvforsynt av stål, samt bidra til styrking av landsdelen Nord-Norge.

Nå går det virkelig fort i svingene i industriparken i byens hjerte. Bare batterifabrikken Freyr skal ansette minst 2.000 arbeidstakere, mange av dem skal være høykompetente utviklere og ingeniører.

De antydes at parkens ulike virksomheter vil ha behov for minst 5.000 nye arbeidstakere de kommende år. Og hvor i all verden skal de hentes fra? Og hvor skal de bo?

I Mo i Rana snakker man om rekruttering fra blant annet Asia. Derfor utlyses alle stillinger på engelsk, og man gått inn i en bemanningspool administrert av FN for å skaffe folk. Internasjonale skoler og barnehager skal etableres — og det

skal skapes et bemanningsprogram for medflyttere. 5.000 nye arbeidstakere betyr fort minst 10.000 mennesker på flyttefot, sannsynligvis mye mer.

Vel hjemme fra Mo i Rana ble vi møtt med nyheten om at sjømatnæringa bare i Senja-regionen vil trenge rundt 1.000 nye arbeidstakere de kommende fem år. Og de siste ukene har vi også fått andre gode nyheter om store etableringer både i Senja, i Sørreisa og på innlandet.

annet

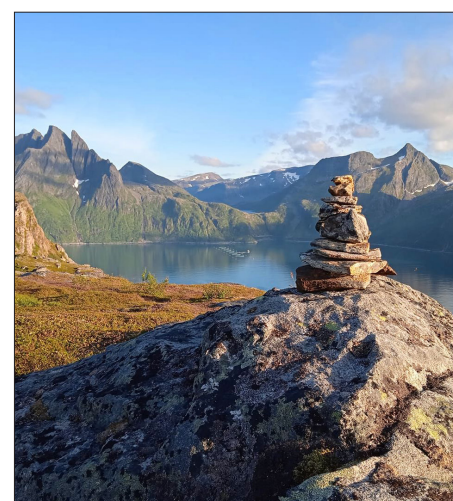
DYRØYSEMINARET: «Leder i Ungdommens Midt-Tromsråd, Elias Veines Jensen (til venstre på bildet), ga nok flere en tankevekker».

Foto: Steinulf Henriksen

FAGFOLK: «Det hersker neppe noen tvil om at en stor del av de ledige stillingene må fylles av fagfolk fra utlandet, akkurat som i Mo i Rana» (bildet).

Foto: Steinulf Henriksen

LOKKEMIDDEL: «Det er ikke nok å lokke med fiskerike fjorder og fine fjellturer. Det er sikkert viktig for mange, men det må være mer, også urbane tilbud».

Foto: Privat

Regionens behov vil være et mini-Mo, og i «skrivende stund» er det vanskelig å forstå hvor vi skal hente alle disse menneskene, hvordan vi skal skaffe dem plass og bo, og hvordan integrere dem i lokalsamfunnet. Det hersker neppe noen tvil om at en stor del av de ledige stillingene må fylles av fagfolk fra utlandet, akkurat som i Mo i Rana.

Tilbake til Dyrøyseminaret — som traff kjerne av utfordringene. Rekruttering var ordet som gikk igjen, både i debatten om den regionale næringsplanen for Midt-Troms, og Distriktsmeldingen fra regjeringen som kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik (Sp) snakket seg varm om. Gjelsvik er på lytterunde, og hvis han hørte godt etter

fikk han servert flere budskap om at staten må være en aktiv medspiller for å legge til rette for den veksten og utviklingen vi står foran i denne regionen.

Vi snakker om alt fra desentraliserte studier, boligbygging, veier, flypriser og offentlig kommunikasjon. Men det er mer. Leder i Ungdommens Midt-Tromsråd, Elias Veines Jensen, ga nok flere en tankevekker. Den unge senjaværingen skal selv ut for å studere, men avviste slett ikke at han ville komme tilbake dersom det er attraktive arbeidsplasser og ordentlig tilrettelagt for å leve gode liv for unge arbeidstakere. Og som Elias påpekte; Det er ikke nok å lokke med fiskerike fjorder og fine fjellturer. Det er sikkert viktig for mange, men det må

være mer, også urbane tilbud.

Og kanskje det viktigste budskapet fra ungdomsrepresentanten: Vi må bli flinkere til å «snakke opp» vår egen region. Elias mener ungdommen er flink til det. Men at det er verre med den eldre garde. Og han har kanskje rett i det. De som er flinkest til å ytre seg i negative ordelag er gjerne godt voksne mennesker, som opptre både som nedsnakker og nett-troll.

Elias Veines Jensens budskap må vi uansett ta på blodig alvor. Vi må starte med oss selv. Vi må tenke og snakke positivt om stedet og regionen vi kommer fra. Bare slik kan vi skape et godt omdømme for Midt-Troms og Nord-Norge. Det

trens virkelig de kommende år.

Ja, det er helt avgjørende for å lykkes.

KOMMENTAREN

STEINULF HENRIKSEN
steinulf.henriksen@folkebladet.no | 977 75 881